

PRILOGA 1 »FINANČNI NAČIN VODENJA VRAČLJIVE EMBALAŽE – splošni opis«

Po veljavni evropski zakonodaji (Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost), ki je v slovenski pravni red prenesena z Zakonom o davku na dodano vrednost (UL RS št. 117/06 s spremembami in dopolnitvami) in Pravilnikom o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (UL RS št. 141/06 s spremembami in dopolnitvami), sta možna dva načina vodenja vračljive embalaže, to sta evidenčni in finančni način.

Finančni način vodenja vračljive embalaže pomeni, da so med poslovnimi subjekti ob dobavi blaga, ki je v vračljivi embalaži, na spremnem dokumentu, ki je podlaga za knjiženje poslovnega dogodka, količinsko in vrednostno navedene tako postavke blaga kot tudi vračljivi embalažni artikli. Na vračljive embalažne artikle se obračuna davek na dodano vrednost.

Predmet finančnega načina vodenja vračljive embalaže so vračljivi embalažni artikli, torej tisti, ki so uvrščeni na Cenik kavcijskih vrednosti vračljive embalaže.

POTEK KROGOTOKA VRAČLJIVE EMBALAŽE

Poslovni subjekt A, ki na podlagi predhodnega naročila dobavi blago, ki je v vračljivi embalaži (npr. brezalkoholno pijačo v steklenicah na PVC nosilkah), drugemu poslovnemu subjektu B za opravljeno dobavo izstavi račun, na katerem je poleg količine in vrednosti blaga navedena tudi količina in vrednost posamezne vračljive embalaže.

Poslovni subjekt B subjektu A, kateri mu je dobavil blago v vračljivi embalaži, skladno z delovanjem procesa v embalažnem krogotoku, vračljivo embalažo dobavi nazaj. V tem primeru lahko poslovni subjekt B za dobavljeno embalažo subjektu A izstavi račun ali dobropis.

Možni načini evidentiranja dogodka z davčnega vidika

1. Poslovni subjekt B dobavi vračljivo embalažo nazaj poslovnemu subjektu A

Poslovni subjekt A in poslovni subjekt B se v tem primeru lahko dogovorita za enega izmed naslednjih načinov fakturiranja vračljive embalaže:

- a) Poslovni subjekt B fakturira poslovnemu subjektu A vsako vračilo vračljive embalaže posebej.
- b) Poslovni subjekt B fakturira poslovnemu subjektu A vračilo vračljive embalaže zbirno na skupnem računu, a najmanj enkrat v davčnem obdobju. V primeru skupnega računa morajo biti izpolnjeni tudi drugi pogoji iz 137. člena PZDDV glede potrebnih evidenc in omejenost določb na dobave, kjer je kraj obdavčitve Slovenija.
- c) Poslovni subjekt A v imenu in za račun poslovnega subjekta B izda račun za vsako vračilo vračljive embalaže posebej, brez predhodno sklenjenega pisnega dogovora, določenega v 136. členu PZDDV. Poslovni subjekt A lahko izda račun v imenu in za račun poslovnega subjekta B le v primeru, če sta tako subjekt A kot subjekt B davčna zavezanca, identificirana za namene DDV.
- d) Poslovni subjekt A v imenu in za račun poslovnega subjekta B izda skupni račun, brez predhodno sklenjenega pisnega dogovora, določenega v 136. členu PZDDV, a najmanj enkrat v davčnem obdobju. V primeru skupnega računa morajo biti izpolnjeni tudi drugi pogoji iz 137. člena PZDDV glede potrebnih evidenc in omejenost določb na dobave, kjer je kraj obdavčitve Slovenija. Poslovni subjekt A lahko izda račun v imenu in za račun poslovnega subjekta B le v primeru, če sta tako subjekt A kot subjekt B davčna zavezanca, identificirana za namene DDV.

Zakonodaja dopušča, da poslovni subjekt A na istem dokumentu izstavi račun za dobavo blaga v vračljivi embalaži ter račun, izdan v imenu in za račun poslovnega subjekta B, kateri mu je dobavil nazaj vračljivo embalažo.

2. Poslovni subjekt B vrne vračljivo embalažo nazaj poslovnemu subjektu A

V primeru, ko imata dobavitelj in kupec sklenjen poslovni dogovor oziroma posel o vračilu dobavljene vračljive embalaže istemu dobavitelju, ZDDV v drugem odstavku 39. člena določa, da se po vračilu blaga po opravljeni dobavi davčna osnova ustrezno zmanjša. Skladno z veljavno zakonodajo lahko davčni zavezanec popravi (zmanjša) znesek obračunanega DDV, če pisno obvesti kupca o znesku DDV, za katerega nima pravice do odbitka (pri tem je potrebno upoštevati tudi 146. člen PZDDV). Na podlagi navedenega mora biti v primeru izpolnjevanja pogojev iz drugega odstavka 39. člena ZDDV glede vračila blaga iz pisnega obvestila (npr. dobropisa) razvidno, na kateri račun oziroma opravljeno dobavo se zmanjšanje davčne osnove zaradi vračila blaga nanaša. V kolikor poslovni subjekt B vrne več vračljive embalaže, kot mu jo je poslovni subjekt A dobavil, pogoji iz drugega odstavka 39. člena niso izpolnjeni, zato mora za dobavljeno vračljivo embalažo oziroma presežek le-te izdati račun, oziroma ga lahko v njegovem imenu in za njegov račun izda poslovni subjekt A.